

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/110/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010109
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1613010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alžbety Horváthovej a členov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Evy Vajdičkovej v trestnej veci obžalovanej C. N. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných C. N. J. I. N.Í. proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 23.05.2013 sp. zn. 3T/44/2013 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. prvostupňový rozsudok sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 2 Tr. por. vec sa vracia okresnému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom okresného súdu boli obžalované C. N. J. I. N. uznané vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, § 127 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Na tom skutkovom základe, že dňa 01.12.2011 v presne nezistenom čase po vyučovaní približne o 12,30 hod v šatni školskej jedálne X. S. Š. R.. T.. R. F. L. na E. Š., fyzicky napadli poškodného maloletého V.Q., M.. XX.XX.XXXX, a to tak, že sa dostavili do areálu uvedenej základnej školy, do šatne si zavolali maloletého E. B., ktorý sa v tom čase nachádzal v školskej jedálni, v šatni ho následne obvinená C. N.Á. sotila do železného vešiaka, následne ho obvinená I. N. opakovane udrela otvorenou dlaňou do oblasti tváre, a najmenej jedenkrát ho otvorenou dlaňou udrela do oblasti tváre aj obvinená C.F. N., kričiac na neho že „je hnusák hnusný“, čím spôsobili poškodenému maloletému E. B. otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie povrchového charakteru v tvárovej časti hlavy obojstranne s prevahou v pravo a pomliaždenie vo vlasovej časti hlavy s celkovou dobou liečenia od 02.12.2001 do 11.12.2011-

Za uvedené prečiny bol každej z obžalovaných uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s použitím p§ 50 ods. 1 Tr. zák. každej obžalovanej bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu dva roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. každej obžalovanej bola uložená povinnosť počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa nepriblížiť k mal. V. Q., M.. XX.XX.XXXX na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

Proti tomuto rozsudku zahlásili hneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalované C. N. J. I. N. pričom uviedli, že odvolanie smeruje voči výroku o vine a výroku o treste. Ani jedna z obžalovaných odvolanie bližšie neodôvodnila.

K zahláseným odvolaniam oboma obžalovanými sa písomne vyjadril okresný prokurátor tak, že všetky výroky prvostupňového rozsudku považuje za zákonné. K odvolaniu obžalovaných sa vyjadril aj splnomocnenec poškodeného T. J. W. v podstate v tom zmysle, že rozsudok okresného súdu považuje za správny spravodlivý, zákonný a dostatočne odôvodnený a preto navrhol odvolanie obžalovaných, ktoré smeruje proti výroku o vine a treste zamietnuť ako nedôvodné. V tomto vyjadrení splnomocnenec poškodených hodnotí dôkaznú situáciu a konštatuje, že mu nejde o finančné zadosťučinenie, ale len o to, aby sa zo strany obžalovaných nikdy nič podobné nestalo ani inému dieťaťu.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, keďže sa súd nevysporiadal zo všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v dôsledku čoho na objasnenie veci treba vo veci znovu konať.

Odvolací súd vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože zistil také pochybenia, ktoré by nebolo možné odstrániť ani na verejnom zasadnutí.

Trestné stíhanie voči C. N. začalo dňa 13.06.2012 oznámením obvinenia pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť v podstate na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Proti I. N. bolo začaté trestné stíhanie oznámením uznesenia obvinenia dňa 17.01.2013, tiež len pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý sa mal stať na rovnakom skutkovom základe ako u spoluobvinenej C. N..

Poverený príslušník PZ ukončil vyšetrovanie tejto trestnej veci návrhom na podanie obžaloby pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a to na obe obvinené, keď predtým boli pri preštudovaní spisového materiálu upozornené, že neprišlo k zmene právnej kvalifikácie.

Napriek tomu, že celé prípravné konanie sa viedlo výlučne pre prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. okresný prokurátor dňa 02.04.2013 už podal obžalobu na obe obvinené, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Iba okrajovo odvolací súd upozorňuje na nepresnosť v skutkovej vete obžaloby, v ktorej sa uvádza, že liečenie poškodeného trvalo od 02.12.2001 od 11.12.2011, čo prevzal okresný súd do rozsudku.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin než ako ho posudzoval policajť upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného.

Zo spisového materiálu vyplýva, že okresný prokurátor nepostupoval podľa citovaného zákonného ustanovenia, obvinené neupozornil na to, že skutok mieni posudzovať podľa iného zákonného ustanovenia čo pri zachovaní správneho postupu malo viesť okresný súd k odmietnutiu obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi pre vytýkanú závažnú procesnú chybu, ktorá spôsobila porušenie práva na obhajobu a to podľa § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por.

Okresný súd ponechal bez povšimnutia vytýkané pochybenie a rozhodol sa postupovať podľa § 241 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého oznámil obvineným, splnomocnencovi poškodeného, prokurátorovi, že skutok uvedený v obžalobe sa bude posudzovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. V takomto zmysle okresný súd vydal pre obe obvinené trestný rozkaz, ktorý bol napadnutý odporom zo strany obvinených. V uvádzaných súvislostiach treba zdôrazniť, že nie je vylúčené, že by si obe obvinené zvolili obhajcu, ak by sa od prokurátora boli dozvedeli, že ich konanie nebude posudzované iba ako trestný čin výtržníctva,

ale aj ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., pri ktorej kvalifikácii logicky možno predpokladať aj adhézne konanie.

Pokiaľ ide o meritum veci odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že priamym svedkom incidentu medzi obžalovanými a maloletým poškodeným nebol nikto, okrem svedka U. M., ktorý tadiaľ náhodne prechádzal. Pokiaľ maloletý poškodený opisuje útok tak, že dostal množstvo faciiek od každej z obžalovaných treba vidieť, že výpoveď tohto svedka sa nejaví presvedčivo, keďže zo spisu sa dá zistiť, že poškodený nehovorí pravdu pokiaľ opisuje prvotný dôvod celého nedorozumenia. Maloletý poškodený Q. totiž tvrdí, že T. N. vyrazil nechtiac lakťom mliečny zub, pričom sa neskôr za toto konanie pred učiteľkou ospravedlňoval a za vyrazenie zubu V. Q. aj dostal poznámku.

Podľa názoru odvolacieho súdu ak by bolo došlo k vyrazeniu mliečneho zuba T. N. V. Q. iba náhodne pri vzájomnom ňaťahovaní sa, rozhodne by žiadna učiteľka netrvala na ospravedlnení sa pred celou triedou a V. Q. by nebol dostal poznámku. Z uvedeného odvolací súd vyvodzuje záver, že bolo uverené T. N., že V. Q. ho napadol, začal ho boxovať a pri tomto úmyselnom útoku mu vyrazil predný zub.

Keďže obe obvinené opisujú incident v rozpore s výpoveďou poškodeného V. Q. a dosvedčujú iba to, že C. N. dala maloletému jednu facku, treba veľmi starostlivo zvažovať, či existuje dôkaz, ktorý nespochybyteľne usvedčuje obe obvinené z bitia do oblasti tváre maloletého Q.. V tomto smere odvolací súd poukazuje na výpoveď absolútne nezaujatého svedka U. M., ktorý videl, že obe obžalované nadávali poškodenému, pričom mladšia z obvinených teda C. N. dala chlapcovi facku. Tento svedok nevidel, že by chlapca udrela aj I. N., že by sa okrem nadávania nejakou formou zúčastnila na incidente. Svedok M. potvrdil, že v čase incidentu sa tam okrem samotných účastníkov nenachádzal nikto iný a že celý incident skončil ešte skôr ako tam prišla učiteľka. Takto vypovedá svedok dňa 06.08.2012 teda po vznesení obvinenia obom obžalovaným, jeho výpoveď sa nachádza na čl. 77.

Skutočnosť, že celé prípravné konanie sa viedlo iba pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nasvedčuje tomu, že už ani poverený príslušník PZ SR, ktorý vo veci konal neveril maloletému, pokiaľ z bitky usvedčoval obe obžalované a dramaticky opisoval ako ho tieto osoby zbili.

Z výpovedí oboch obžalovaných vyplýva, že poškodený V. Q. mal mať v škole nevyhovujúce správanie aj voči ostatným žiakom, čo mala obžalovanej I. N. povedať učiteľka R. A.. Tejto skutočnosti nebola venovaná žiadna pozornosť, pričom mimoriadna pozornosť bola venovaná objasňovaniu zranenia poškodeného Q. a zisťovaniu, či dokonca nejde o vážnejšiu poruchu zdravia.

Aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť či možno prihliadať na výpoveď maloletého poškodeného bezvýhradne najmä keď sa možno zistiť, že okolnosti vyrazenia zubu T. N. neopísali pravdivo a verne, javí sa potrebným objasniť skutočný rozsah incidentu medzi obžalovanými a maloletým poškodeným a predovšetkým bez pochybností ustáliť či aj obžalovaná I. N. sa mohla dopustiť trestného činu ublíženia na zdraví keď sama takéto konanie popiera a neusvedčuje ju ani spoluobžalovaná C. N., ale ani nezaujatý svedok U. M.Č., ktorý túto obžalovanú nevidel zaútočiť na maloletého a počul ju iba nadávať maloletému.

V záujme spravodlivého posúdenia celej veci a objasnenia vierohodnosti výpovede maloletého poškodeného bude vhodné vyžiadať od školy hodnotenie na správanie maloletého poškodeného V. Q., aby tak boli objasnené tvrdenia obžalovaných, ktoré poškodeného opisujú ako dieťa útočiacie na spolužiakov. V tomto smere by mala mať informácie učiteľka R. A. J. učiteľka J. P., výsluchom ktorých sa tiež môže zistiť, či maloletý V. Q. je naozaj problémové dieťa.

K vyššie poukázanému pochybeniu pri podávaní obžaloby odvolací súd v tomto štádiu konania zaujíma také stanovisko, že po zrušení veci odvolacím súdom, keď sa vec dostala do štádia po podaní obžaloby by mal okresný prokurátor modifikovať obžalobu v súlade s ustanovením § 234 ods. 2 Tr. por. čo nebráni okresnému súdu aby rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, keď obe obžalované už boli upozornené na možnosť odchýlného právneho posúdenia skutku.

Riadiac sa týmito úvahami odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok v ckom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok